

การป้องกันการติดยาเสพติดในมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษา

ภัยอันน่ากลัวของยาเสพติดได้ขยายตัวลุกลามเข้าไป ในรั้วมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้นทุกที จนเป็นที่น่าหวั่นเกรงว่า หากไม่ดำเนินการแก้ปัญหาอย่างเร่งด่วน อาจสายเกินไปสำหรับเยาวชนและกลายเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต ในการที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้มีการกำหนดมาตรการต่างๆ ขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหา โดยได้แบ่งการแนวทางการดำเนินงานออกเป็นกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ดังนี้

1. กลุ่มนักศึกษาที่ไม่เคยใช้หรือไม่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดแก่กลุ่มนี้ เป็นการดำเนินการในด้านการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในระยะยาว โดยมีมาตรการดำเนินงานต่างๆ เช่น

- การให้ความรู้หรือผนวกเนื้อหาเกี่ยวกับยาเสพติดเข้าไว้ในวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การจัดนิทรรศการ การจัดเสียงตามสายในมหาวิทยาลัย
- การจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในมหาวิทยาลัย
- การฝึกทักษะชีวิตเพื่อให้รู้จักปฏิเสธยาเสพติด
- การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อน

2. กลุ่มนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการใช้ หรือเริ่มทดลองใช้ยาเสพติดบางชนิด แต่ยังไม่ถึงขั้นเสพติด

การดำเนินงานในกลุ่มนี้เป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการก่อนที่นักศึกษาจะใช้ยาเสพติดที่รุนแรงขึ้น ซึ่งการหยุดพฤติกรรมดังกล่าวควรให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษา ดังนี้

- จัดให้มีมุมบริการปรึกษาแนะแนวหรือให้การปรึกษาปัญหาต่างๆ แก่นักศึกษาที่มีปัญหา
- ใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อนเพื่อปรับพฤติกรรมให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม
- จัดค่ายกิจกรรมในมหาวิทยาลัยโดยมีครูอาจารย์คอยดูแลอย่างใกล้ชิด
- ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิดเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา

3. กลุ่มนักศึกษาที่ติดยาเสพติด กลุ่มนี้มหาวิทยาลัยควรประสานให้ผู้ปกครองส่งตัวเข้ารับการรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยควรทำความเข้าใจทั้งกับตัวผู้ ปกครองและตัวเด็กเอง ให้เข้ารับการรักษาด้วยความสมัครใจ ซึ่งเมื่อรักษาหายแล้วเด็กสามารถที่จะกลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ

4. กลุ่มนักศึกษาที่มีพฤติกรรมค้ายาเสพติด สำหรับกลุ่มนี้ ทางมหาวิทยาลัยควรประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินการปราบปราม ก่อนที่การแพร่ระบาดจะขยายตัวมากขึ้น หากเป็นนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสพด้วยและค้าด้วย ควรประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบำบัดรักษาและดำเนินการไปตามกฎหมาย

นายกิตติรัฐ ศรีมูล
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป